

ĐỨC BÁC NHÃ THIỀN SƯ

Tam Tông Pháp Chủ

Nguyên Quân Bồ Tát

Cuộc đời và đạo nghiệp

Bài học cho hậu sinh

Đại Mạng

*Bài nói chuyện trong buổi đạo đàm tại CQPTGLĐĐ
ngày 10-12-2017 (Nhằm ngày 23 tháng 10 Đinh Dậu)*

I. TIỂU SỬ VÀ ĐẠO NGHIỆP

ĐỨC BÁC NHÃ THIỀN SƯ TAM TÔNG PHÁP CHỦ NGUYÊN QUÂN BỒ TÁT lúc sanh tiền, pháp danh Minh Thiện, thế danh của Ngài là TÔN VĂN KHUÊ, sanh năm Đinh Dậu (tháng 8-1897), nhưng để đi học đổi tên họ lại là NGUYỄN VĂN MIẾT, tại Lợi Bình Nhơn tỉnh Tân An (Long An bây giờ). Thân phụ Ngài là một Nho gia tu theo phái Minh Sư. Ngài sẵn có một vốn đạo đức và chữ Nho căn bản, rồi theo Tây Học trong hoàn cảnh lịch sử đương thời. Ngài theo tân học cho đến khi ra làm việc với chánh phủ thời bấy giờ, được gọi là công chức chánh ngạch. Có thời gian Ngài ra làm việc tại Côn Đảo mấy năm. Ngài mục kích lắm chuyện đau thương, thấy nhiều người đau khổ đến độ muốn chết đi cho rảnh, mà chết

đi cũng không được. Thấy rõ cuộc đời là bể khổ, sâu đau, nên từ đó Ngài đã hướng tâm chí mình về đường đạo đức.

Ngài đã dùng thời giờ rảnh rỗi và phương tiện rộng rãi học hỏi chữ Nho để nghiên cứu sâu xa Đạo Học qua các kinh điển Đông Tây. Thời cơ đưa đến, Người theo dõi huyền cơ, thần cơ, chung cùng với nhiều vị tiền bối đại căn khai Đạo tại Việt Nam, Ngài được chọn đứng ra khai sáng đạo Minh Lý. Thể theo Thánh ý, Ngài xin về hưu trước hạn định để trọn hiến mình gánh vác đạo sự, chỉnh đốn miếu đường và dắt dạy môn sanh, tận tụy với sứ mạng hoằng pháp độ nhơn, làm sáng tỏ đức Nguyên ở đạo TRỜI.

Ngài quy tiên ngày 16-11 Nhâm Tý (1972) vào giờ Tý, trùng ngày vía Đức Phật A Di Đà. Vừa thoát xác thì cố Định Pháp Tổng Lý Minh Lý Thánh Hội, Ngài Minh Thiện đã được Đức THƯỢNG ĐẾ CHÍ TÔN ân phong BÁC NHÃ THIỀN SƯ TAM TÔNG PHÁP CHỦ trong đàn mừng 7 tháng 12 Nhâm Tý (10-01-73). Đây là một đại ân cho toàn đạo Minh Lý.

Nói đến công đức của cố Định Pháp Tổng Lý Minh Thiện, thiết tưởng không phải là một việc làm dễ dàng.

Khóa tịnh Đông Chí năm 1974 tại Bác Nhã Tịnh Đường (Long Hải), có bốn khối nòng cốt: Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, Thánh thất Minh Đức, Hội Thánh Truyền Giáo, và Minh Lý Thánh Hội. Dịp này, Ôn Trên giáng đàn, ban cho bài kinh xưng tụng công đức vô lượng của Ngài Minh Thiện, và cũng để nhắc nhở cho đàn hậu tấn Minh Lý tiếp bước hoàn thành sứ mạng sao cho xứng đáng với đạo nghiệp Ngài còn lưu lại trong đời.

Khi đọc bài này tại buổi Lễ tưởng niệm Ngài hằng năm, không ít môn sanh Minh Lý đã không cầm được nước mắt vì lòng thương Thầy vô bờ bến.

*(...) Nay đệ tử trước đàn hiến lễ,
Chạnh thương Thầy giọt lệ trào tuôn,
Nhớ câu cây cội nước nguồn,
Cô đơn chan chứa nỗi buồn làm sao!
Vui mừng Thầy chứng cao vị quả,
Tối thượng thừa BÁC NHÃ THIỀN SƯ,
Độ đời đến chỗ nhứt như,
Giúp con lái chiếc thuyền từ Tam Tông.”*

Và sau khi đắc vị, Đức Bác Nhã Thiền Sư đã tự sự cùng môn đồ của mình:

“BẢN HUYNH cũng nhắm vào chơn lý đạo pháp, lấy sự giác ngộ của chính mình khi còn tại thế, nói ra đây để chư hiền đệ, hiền muội tìm những điểm tương đồng trong sứ mạng thế Thiên hoằng đạo. Quay về dĩ vãng, không phải để nuối tiếc, mà để mở màn cho hiện tại và tương lai.

(...)

“Giác ngộ” đã giúp BẢN HUYNH lên đường “giải thoát”. BẢN HUYNH nhắc lại đây để chư hiền đệ, hiền muội, nếu quyết tâm tu chứng, thì đừng mơ viễn ảnh Tây Phương Cực Lạc, mà hãy nhắm vào sự cứu cánh chân thật và lòng chí thành giải quyết những gì hiện tại đúng theo lòng Trời, đúng đạo lý để được bằng lòng ở tương lai. Các bậc Giáo Chủ cũng thành công do lẽ đó.”

Từ “tự giác” đến “giác ngộ”, Ngài đã chọn con đường sứ mạng gay go. Trải qua mấy mươi năm trời, biết bao là thử thách khó khăn; và cũng từ chính cái chí ấy, cái tâm ấy đã đưa Ngài Minh Thiện dẫn thân cho công cuộc hoằng khai chánh pháp. Cho hay ‘hữu chí cánh thành’: Đạo được duy trì, Chùa được giữ vẹn, mặt dầu có người muốn phá Đạo, có kẻ lăm le chiếm đoạt ngôi chùa.

Đến năm 1957, như đà hưng khởi, ngôi Miếu đường khiêm tốn lúc xưa được trùng tu nguy nga đồ sộ. Một tay Ngài đề ra hình thức kiến trúc hợp với lễ Đạo, tương thích với kỹ thuật. Công sức đó của Ngài đã đạt thành tựu mỹ mãn là ngôi Thánh sở hiện trạng như ngày nay đã hoàn thành vào năm 1959, để khánh thành vào năm 1960. Hình thức ngôi Thánh sở thật là vĩ đại – tương xứng với nội dung Đạo pháp. Nhưng nội dung còn quan trọng gấp mấy lần hơn, đó là Ngài âm thầm xây dựng với bao công trình: nào sáng tác, nào phiên dịch, trứ tác sách kinh Tam-Giáo gồm công truyền, lẫn cả bí pháp. Đẳng đẳng hai mươi lăm năm ròng rã, một dạ kiên trì với tâm từ bi độ dẫn chúng sanh, với ý chí mãnh liệt trùng hưng chánh pháp. Thật ứng với câu liễn trước chùa:

*Thống Tam Giáo dĩ tôn sùng, tâm tự trúc thành hưng chánh pháp,
Hiệp vạn nhơn nhi giảng luận, cưu kinh đàm bái dục linh căn.*

Chúng tôi xin tạm dịch ý như sau:

Thống nhất Tam Giáo để tôn kính, chùa mới xây thành hưng chánh pháp, / Hợp vạn linh mà giảng luận, kinh xưa bàn thảo giục linh căn.

Đến năm 1965, cơ Đạo chuyển mình, trong đó “nền đạo MINH LÝ được phục hưng, cửa pháp rộng khai, nguồn ân chảy đến, điển huệ sáng soi, Thần cơ tái hiện.

Giai đoạn ba mở một phương trời tươi đẹp vô cùng rực rỡ, cảnh tượng TAM TÔNG MIẾU tưng bừng sống động. Toàn Đạo gọi ơn giáo pháp, khởi tâm tu đức lập công, phát đại thừa tâm, tu bồ tát hạnh. Hồng ân của Trời Phật rót nhỏ đều đều mỗi tuần, mỗi tháng, suốt qua bao nhiêu năm thắm nhuần nơi lòng đạo. Ai nấy cũng được mở to mắt huệ, soi thấy cội nguồn, tỏ tường diệu lý pháp môn “Không thiên Bác nhã”, tin tưởng vai trò sứ mệnh

Quyền Pháp của MINH LÝ sẽ thành công, đại dụng cho sau này, ở chỗ Thiên Nhơn hiệp nhất, tâm vật bình hành, dung hợp mọi tinh ba kết thành một nền tôn giáo cộng đồng.”

Trong giai đoạn này, Ngài đã ra công kết tập Thánh ngôn để làm tài liệu cho Minh Lý. Đó là các bộ Thánh kinh: Minh Lý Chơn Giải, Dịch Kinh Huyền Nghĩa, Đạo Học Chỉ Nam... Thật là hồng ân của Trời Phật ban trao kho tàng cho Minh Lý.

Nhưng Ngài vẫn còn mối ưu tư vì giáo sở luyện tu bí pháp chưa được dựng xây. Vào năm 1967 – ở vào tuổi 70, sức khỏe đã suy yếu, nhưng Ngài đổ dồn sức lực vào công việc xây dựng Bác Nhã Tịnh Đường. Ý của Ngài: Bác Nhã Tịnh Đường dùng làm nơi để Minh Lý môn sanh nói riêng, ai ai nói chung, được tu được luyện theo như câu liễn trước chánh môn:

*Bác Nhã tâm khai, huệ chiếu vô minh hườn bốn giác,
Tịnh đường khí phục, đơn thành nhứt lịp thoát thai thần.*

Tu luyện, để trở nên bậc chơn tu giải thoát, mới đủ đảm nhiệm quyền pháp, gánh lấy sự nghiệp nhơn sanh. Đó chính là cứu cánh của người Thiên ân Sứ mạng.

Ơn Trên cũng ấn định trong nhiều đàn cơ tiếp tại Minh Lý Thánh Hội liên quan đến Bác Nhã Tịnh Đường, đây không phải là một tu viện khép kín, dành riêng cho một tôn giáo, mà là chủng viện nuôi lớn mầm sống tâm linh của nhơn loại biết tìm về nguồn gốc thiêng liêng, để chung cùng nhau độ dẫn chúng sanh hườn nguyên trên đường “Tự giác giác tha”.

Như chúng ta đã biết, Ngài Định Pháp Tổng Lý Minh Thiện đã được Thiêng Liêng tấn phong Bồ Tát vị, được tiếp tục sứ mạng cai quản, giáo dục toàn thể đạo Minh Lý như lúc còn tại thế. *“Bàn Tăng dầu bước sang thế giới vô hình, nhưng còn phải chịu trách*

nhiệm quyền pháp (nơi này) trước luật Thiên điều, chịu hoàn toàn trách nhiệm nên hư của Thánh Hội MINH LÝ vô điều kiện.”

Từ đó đến nay, Ngài đã nhiều lần giảng đàn dạy Đạo và sắp đặt công việc trong Thánh Hội, để dạy Đạo và khuyến khích Minh Lý môn sanh cùng nhau tinh tấn tu học. Điều này làm chúng ta tin chắc rằng, thoát khỏi phần nhục thể nặng nề, tinh thần Ngài càng siêu thoát sáng suốt, đầy đủ quyền năng hơn trước, để độ dẫn nhơn sanh.

II. CÙNG NHAU TU HỌC THEO GƯƠNG NGÀI

Hậu sinh chúng ta ngày hôm nay cùng ôn lại tiểu sử và đạo nghiệp Ngài Định Pháp Tổng Lý Minh Thiện, để cùng nhau rút ra những bài học quý báu từ cuộc đời của Ngài lúc còn tại thế và từ những lời dạy của Ngài sau khi đắc vị Bác Nhã Thiền Sư Tam Tông Pháp Chủ.

Nếu muốn tán thán công đức và hạnh tu của Ngài, chúng ta có thể suy ngẫm về lời dạy của Đức Trần Hưng Đạo như sau: *“Chỉ ước ao chư đạo hữu có tấm lòng ghi nhớ bậc hướng đạo gọi mãi nơi lòng những gì Người đã khéo tay xây đắp, khéo chí tạo lập, lưu lại những kỷ niệm đáng nhắc nhở. Mọi người phải noi theo mà thực hiện cho kỳ được để trở thành sự sống linh động.*

Trong Giáo Hội, chẳng những một năm hay mỗi năm theo lệ định kỳ, toàn Đạo tưởng niệm công đức phi thường của Người hướng đạo hùng mạnh thành công, vượt thắng mọi khó khăn, mà phải kỷ niệm từng giờ, từng phút để nhắc nhở lấy mình phải học cái chí kiên trì, bền chặt dẻo dai, khen không mừng, chê không sợ, lùi thủi trong đêm dài; mặc dầu hoàn cảnh chung quanh đe dọa, bạn đồng hành tách lối, bỏ cuộc cũng không hề nao. Cái chí ấy, cái tâm ấy, Con Người ấy, bây giờ không còn, nhưng ai nấy cũng được nhìn thấy, chỗ nào cũng có hình bóng Người, nơi nào cũng nghe văng vẳng tiếng Người.

Cái gì ở đây, về vật chất cũng như tinh thần, đều có bàn tay Người tạo, khối óc Người vẽ vờ, bắt chúng ta không sao quên được.

Người đã chết cái xác thịt, mà cái linh hồn sống động ở trong tâm khảm của đạo hữu. Đạo hữu nên noi theo đà ấy mà tiến tu, sớm giác ngộ thành công cho mình, cho Giáo Hội. Cái kỷ niệm ấy rất hoàn hảo.”

Bài học đầu tiên từ cố Định Pháp Tổng Lý Minh Thiện sau khi đắc quả vị Đức Bác Nhã Thiên Sư Tam Tông Pháp Chủ cho Minh Lý môn sanh là sức mạnh ý chí của Ngài từ sự TỰ GIÁC cho đến GIÁC NGỘ, vượt qua mọi thử thách trên con đường sứ mạng hoằng khai chánh pháp.

Bài học thứ hai mà Ngài khuyến dạy Minh Lý môn sanh là ĐẠO HẠNH, CHÍ TU, ĐỨC HY SINH để làm tròn sứ mạng.

Ngài dạy: “... Ôn Trời chan chứa mà Bần Tăng được phục hồi nguyên vị. Nhưng sứ mạng chưa tròn, nên lệnh TAM GIÁO TỔ SƯ cho trở lại nơi này để cùng chư đạo hữu thông đồng tình cảm tâm linh, cùng lo sứ mạng để Giáo Hội MINH LÝ được thành hình. Sự đời tình nghĩa bao la không biết đến đâu là cùng tận, mà việc đạo rất cần, nên tạm gác để lo học, lo tu. Mình nên thì thiên hạ được nhờ. Mình được trọn xong thì thân quyến, bạn bè cũng đồng chung hạnh phúc.

(...) Trong buổi Hạ ngưng, chánh pháp suy tàn, hơn tâm đời trụy, đạo đức chỉ còn hiện nơi hình thức. Chùa thất mọc lên khắp làng mạc, sư sãi nơi nào cũng thành ngữ, thành đoàn, nhưng căn trí rất độn bạc, ít người giữ được thuần túy tu hành. Vật chất đã khiến lòng người quên nguồn bổ gốc, ai nấy cũng cầu lợi cho thân, thỏa theo ý dục mà cuộc tương tàn tương sát phải đến ngày hủy diệt. Nên CHÍ TÔN mới cho bậc Tiên Thánh Thần xuống thế mở đạo cứu đời, ngăn chặn cơ tận diệt để tái tạo ngưng thanh bình.

Nhưng than ôi! Nguyên nhân đến thế này rồi cũng say đắm lợi

đanh tài sắc, mà phước bỏ sứ mạng quyền pháp đã thọ nhận nơi Trời. Còn lại một ít người được quyết tâm trên đường tu học.

Tiên Huynh đây cũng may sớm gặp hồng ân mà được cùng chư đệ muội trong tập đoàn đạo đức, để lo thừa hành sứ mạng, tiến đức tu nhân. Nhưng chúng ta còn phải cố gắng rất nhiều mới đạt đến mục đích.”

Bài học về LIÊN GIAO TU HỌC

Về tình liên giao tu tịnh giữa bốn khối, Đức BNTS luôn un đúc ngay khi còn tại thế cũng như sau khi đắc vị:

“Hôm nay BẦN ĐẠO lấy làm vui được nhận thấy khóa tu cầu nguyện giữa “bốn khối” huynh đệ đồng tâm nhứt trí, đem hết tinh thần để cầu cho nước nhà được thoát qua cơn kiếp nạn. Nhưng BẦN ĐẠO cũng nhận thấy sự kết quả chưa mấy viên mãn, vì nghiệp lực của dân tộc còn nặng, nên ác khí vẫn còn phưởng phất bao quanh, nhưng không đến nỗi đại họa, song cũng phải vương một đôi phần.

(...)

BẦN ĐẠO vui mừng trong tình huynh đệ giao hảo mỗi ngày được thêm thân thiện, chung hành một pháp môn, để hoàn thành một sứ mạng cho Thầy, cho Đạo.

Từ đây MINH LÝ THÁNH HỘI cũng như CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, đôi bên xiết chặt tình huynh đệ giữa nhau, tiến đến chỗ tu học hành đạo, coi như một nhà, rồi sẽ cùng TRUYỀN GIÁO, TIÊN THIÊN thành hình một khối nghiên cứu, phát minh và tu chứng môn tâm truyền đạo pháp, hầu mới xứng đáng một thiên ân nói lên sứ mạng của mình tái tạo nơn hoàn, năm châu chung một.”

Bài học về ĐÀO TẠO THẾ HỆ TIẾP NỐI

Đức Bác Nhã Thiền Sư rất quan tâm đến thế hệ tiếp nối. Ngài dạy:

“Bản Huynh để lời khuyên các em thanh thiếu niên Cơ Quan và Minh Lý.

Trong thời tuổi trẻ là thời phát huy sáng tạo, các em muốn nên một người chuyên viên trong thế chiến này, tất phải chịu mọi khổ khắc của hoàn cảnh. Có như vậy giá trị mới cao và xứng đáng là người tiếp nối trong cơ tái tạo dinh hoàn.

Bản Huynh ngợi khen sự giác ngộ sớm của các em và ban ơn hộ trì, cũng như các Đấng Thiêng Liêng đã chiếu cố đến xây dựng tinh thần tuổi trẻ thế hệ tương lai. Những huynh tử hiện diện hôm nay đang trông chờ các em đó.

Tuy hôm nay có một vài trò thanh thiếu niên, nhưng lời Bản Huynh là nhấn gởi toàn thể, vì đạo nghiệp Minh Lý Thánh Hội, cũng như Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ sẽ là dòng nước luân lưu vô tận.”

Kính thưa Quý vị,

Thời gian không cho phép đề tài mà chúng ta trao đổi với nhau ngày hôm nay tiếp tục lâu hơn. Điều mà chắc chúng ta tâm niệm không phải ngày hôm nay mà phải nói là từ ngày chúng ta tự giác bước vào con đường tu học, hành đạo là phải nhấn nhủ lòng mình luôn tinh tấn, tròn lòng với Đạo trên con đường sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ.

Mong sao mỗi chúng ta sẽ có một công trình nhỏ trong cuộc đời tu học của mình như là một kỷ niệm cho thế hệ đàn em, như Đức Bác Nhã Thiền Sư và Tam Giáo Thiêng Liêng hằng mong:

Đệ tử nguyện một lòng tu học,

Để đền ơn bảo bọc dắt dìu;

Nối dòng sứ Đạo cao siêu,

Đồng tâm nhứt trí là điều Thầy mong.